

1. November 2011

Besvarelse af § 20 spørgsmål S 309 stillet af folketingsmedlem Marie Krarup, DF.

Spørgsmål S 309:

Finder ministeren det ikke besynderligt, at Danmark er i stand til at bistå de baltiske lande og Island med at patruljere deres luftrum, medens ministeren åbenbart ikke længere finder, at Danmark har tilstrækkeligt med ressourcer til at kunne patruljere eget luftrum, og finder ministeren i lyset heraf, at der kan være behov for at aflyse de aftaler, som Danmark måtte have med Island og de baltiske lande herom?

Svar:

Med vedtagelsen af NATO's strategiske koncept i november 2010, bekræftede NATO-landene, herunder Danmark, at NATO-medlemsstaternes sikkerhed er udelelig, og at landenes sikkerhed rækker ud over egne grænser. Medlemslandene forpligtede sig også til at opretholde et moderne og kollektivt forsvar til rådighed for NATO.

Alliancesolidaritet er kernen i relation til euro-atlantisk sikkerhed. Som en del af alliance-solidariteten har medlemslandene i NATO bl.a. besluttet, at alle medlemslande har ret til patruljering over deres luftrum, uanset om de råder over luftpatruljeringskapaciteter eller ej. De baltiske lande og Island råder ikke over sådanne kapaciteter. Som medlem af NATO bistår Danmark såvel som andre medlemslande derfor med jævne mellemrum de baltiske lande og Island med at patruljere deres luftrum, hvilket er særdeles værdsat af disse lande. I disse perioder har Danmark også ressourcer til patruljere i dansk luftrum. Jeg ser derfor ikke behov for at aflyse den aktuelle udstationering af danske fly til Baltikum, der blev påbegyndt i september 2011 og løber i fire måneder, hvor Tyskland efter planen efterfølgende overtager opgaven. Der er ikke truffet politisk beslutning om et senere dansk bidrag til denne opgave, hverken til Island eller Baltikum.

Forsvarsbudgetterne i de fleste NATO-lande er ramt af besparelser, som enten er gennemført eller forventes at blive gennemført. Der er derfor behov for at se nyt og fordomsfrit på, hvordan man får bedst mulig værdi af de midler, der bruges på forsvar. I NATO er der derfor en stigende grad af erkendelse af, at vi må anvende vores ressourcer på nye – og smartere – måder. NATO's generalsekretær har således i år lanceret et forslag om "smart forsvar" (smart defence), der blandt andet fokuserer på mulighederne af at

intensivere samarbejdet mellem medlemslande - og også NATO's partnerlande - om fx. fælles projekter om indkøb, vedligeholdelse, træning og uddannelse.

Danmark skal også i fremtiden være i stand til at kunne sende et markant bidrag til internationale kriser, humanitære katastrofer eller ved optræk til massive overgreb på civilbefolkningen, som vi så i Libyen, samtidig med at luftrummet over Danmark patruljeres. Vi bør naturligvis se nærmere på, hvordan vi kan skabe grundlaget for, at danske bidrag i sådanne situationer skaber størst mulig effekt, herunder på de muligheder, der kan være ved, at lande fx. i højere grad kan bistå hinanden eller samarbejde om løsningen af udvalgte nationale opgaver.